

[Tinning]

som på, at den sammenslutning, der kalder sig Akademikerkvinder på Tværs, påpegede, at forskerrekutteringsplanen er opbygget på en måde, som er direkte kvindefjendsk, som direkte modarbejder øget kvindelig deltagelse i forskningen. Så kan ministeren sige, at han er sådan set ligeglad med, hvad folk mener om de planer, der bliver lavet for dem, men realiteten er altså, at denne forskerrekutteringsplan er stødt på modstand blandt Akademikerkvinder på Tværs. Jeg vil godt citere fra en artikel i dagbladet Information den 13. april 1984, hvor de siger:

»Hvilke livshorisonter vil sådanne forskere have, som fratages retten til at få børn og være ansvarlige for dem, som fratages retten til at være socialt ansvarlige i en lang periode af deres arbejdsliv, som lader andre udføre det nødvendige familiearbejde«, etc. etc.

Grunden til, at de fratages retten til at være socialt ansvarlige, grunden til, at de fratages retten til at få børn, er, at man simpelt hen må se bort fra det, hvis man skal have bare det, der ligner en chance for at overleve i det udskilningsløb, som forskerrekutteringsplanen er.

Tilbage er så det store, flotte, gyldne spørgsmål: hvad gør vi nu? Hvad gør vi, når vi under udvalgsarbejdet skal prøve at få lidt rede på det, ikke mindst sammen med repræsentanten for det radikale venstre? Her må vi jo forsøge at lægge grunden til et positivt samarbejde, glemme gammelt nag.

Jeg tror, der er tre ting, som er vigtige. Den første er at indse, at det, vi i dag kalder »forskning«, er noget af en tilsnigelse. Det er ikke sådan, at der eksisterer to begreber inden for denne diskussion: det, der hedder »forskning«, og det, der hedder »kvindeforskning«, idet langt størstedelen af det, vi normalt kalder »forskning«, i realiteten er mandeforskning. Den er ikke spor kønsneutral.

Jeg tror for det andet, at vi er nødt til at sige til os selv og hinanden, til den er der, at kvindeforskning er lige præcis noget særligt. Det er modsat det, fru Eva Møller fra det konservative folkeparti sagde. Kvindeforskning er noget særligt. Jeg vil godt bruge et par eksempler om nogle nyuddannelser, som man bl.a. arbejder med på Odense universitet. Her har man et åbent bifag, der f.eks. handler om humanistiske kvindestudier og informationsteknologi. Her ser vi et eksem-

pel på, hvordan kvindeforskningen forsøger at forbinde et kendt område med en særlig kvindelig synsvinkel. Men vi ser også en anden type initiativer, nemlig at man forsøger at opbygge et egentlig kvindevidenskabeligt uddannelsesmodul, altså en slags styrkelse og udvikling af det, der blev kaldt »det særlige, kvindelige tydningsunivers«. Sagt på en anden måde: kvindeforskning er både noget, der foregår som en del af de eksisterende fag, som tværvidenskabeligt arbejde for sig, og i øvrigt også noget, der foregår alle mulige steder uden for universiteterne og de kendte læreanstalter – og godt det samme.

Men altså, forskning er ikke kønsneutral, kvindeforskning er noget særligt, kvindeforskning er ved at dø, og derfor bliver den tredje pointe: der skal penge til. I dette land kommer man ikke særlig langt med gode viljer. Det skal i hvert fald være på nogle meget begrænsede områder og slet ikke, når det drejer sig om styrkelse af kvindeforskning. Det er ikke nok at sige, at det synes vi alle sammen er en god idé, og det må ministeren se at få kigget på, og sådan noget. Der skal penge til. Vi har vanen tro været utrolig beskedne, da vi lagde op til, at der bare skulle findes 5½ mill. kr. Hvad er dog det, ikke mindst i forhold til alle de besparelser, som det radikale venstre ellers medvirker til? Det er stort set ingenting. Jeg mener, at vi i hvert tilfælde er nødt til at koncentrere snakken om: kunne vi ikke – måske ikke her, men så i hvert fald i udvalget – finde bare sådan noget som sølle 5 mill. kr. til et område, der er så vigtigt, som alle siger?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Hr. Tinnings indlæg var et ganske imponerende eksempel på, hvor væsentligt det er at blive enige om, hvad det er, man forsker i, og at få afklaret, hvad målet for forskningen er. Jeg startede med at blive ganske imponeret over, hvad det var muligt at få ind under kvindeforskning, men jeg vil nok sige, når man kan få arbejdstilbudsordningen, som der er indgået et forlig om, og som ikke engang er vedtaget her i salen, til at hænge sammen med de hidtidige problemer om prostitution, kan det vist ikke være kvindeforskning. Så er det vist højst fremtidsforskning, man snakker om i den forbindelse.